

Ezt látjuk Budapestre jövet

Szépülnek a fővárosba vezető főútvonalak

SZERZŐ:

Magyar Nemzet,

1962. jún. 3.

nély

"1962"

Budapest idegenforgalma emelkedik. A főváros minden évben szebb köntösben fogadja látogatóit, a hazaiakat és külföldieket egyaránt. Budapest legnagyobb útvonalainak rendje, kultúráltsága, forgalma, esti fénye, neonjainak szíporvázása immár világváros-hoz méltó.

De milyenek a Budapestre érkező idegen első benyomásai? A vasúton érkező a Keletinél, a Nyugatinál és a Déli pályaudvarnál rendben tartott házakat, szép parkokat és építkezéseket lát, s ez néhány apróbb hibától eltekintve *kellemes első pillantás*. De éppen az ideai ipari vásár mutatta meg, hogy az idegenek mind nagyobb számban autókön, tehát a *fő közlekedési utakon* érkeznek a fővárosba. Jogos tehát a kíváncsiságunk: *hogyan fogadják Budapest kapujában az autón érkező látogatókat?*

A fővárosi tanács kora tavasszal utasítást adott ki a bevezető főútvonalak rendbetételére. Ennek alapján mind a huszonkét kerület elkészítette intézkedési tervét, parkosításra, fásításra, kultúraltabb környezet kialakítására. A gyárak maguk hozzák rendbe az előttük fekvő utakat, a tanács pedig a házkezelési igazgatóság házai és lakatlan területek előtt gondoskodik a karbantartásról.

Közlekedési dugó a déli bejáratnál

Micsey Jánossal, a fővárosi tanács városrendezési és építési osztálya helyettes vezetőjével ültünk kocsiba és indulunk ellenőrző körútra: hol, hogyan hajtják végre a már elkészült terveket. Vagyis *szépülnek-e a Budapestre bevezető utak?*

A Soroksári út hagyományainak megfelelően fogadja a Szeged irányából érkezőket: *közlekedési dugóval*. Rendőr irányítja a forgalmat, kevés eredménnyel. A Soroksári út Budapest egyik legforgalmasabb útvonala és *»kinötte ruháját«*. *Bővíteni, szélesíteni kell*, és ez szerepel is a főváros fejlesztési terveiben. Addig a Határ út torkolatánál pillanatok alatt autók erdeje zsúfolódik össze, hogy aztán lassú tempóban induljon befelé. Van tehát időnk körülnézni, mi látható jobbra és balra.

Az első pillantás *nem sok jóval biztat*. A főváros *»bejárata«* olyan, ahogy a természet éppen rendberakta. De elkészült az itt épülő park terve, és ez is valami. Beljebb általában *már most is szebb a kép*. A Fémáru- és Szerszám-gépgyár kerítése, a gyár előtti járda rendezett és mindössze néhány naps munka eredményeként. A Budapesti Szalámigyár gyepesítette az úttest és a gyár közötti területet. Végig az útvonalon tatarozzák a tűzfalakat és festik a kerítéseket. A Magyar Gyapjúfonó és Szövőgyár kerítését hosszú métereken át díszíti a felirat: *»Éljen május elseje!«* — június elején. Vajon, van-e valami erkölcsi vagy politikai haszna az ilyen dekorációnak?

A házak, gyárak előtt mindenfelé elég sok a fű, de kevés a fa: *a fásítás öszre marad*. Az összkép mégis az, hogy *a Soroksári utat rendben tartják* és éppen ezért kirívó néhány elhanyagolt, kerítés nélküli raktár, a Közúti Hídfenntartó Vállalat egész telepe. Éppen ideje, hogy ezt a területet a Petőfi-híd lábánál, szemben az épülő lágmányosi vásárvárossal, parkosítsák.

Anyagraktár helyett sétatér

Az Üllői út összképe is jó. Kisztről jövet éppen ezért furcsák a házak előtt sorakozó szemetesvödörök a zárt Kuka-tárolók helyett. A Feriegyi gyorsforgalmi út tiszta, rendezett a környéke, bármerre néz is az ember. Az viszont furcsa karikatúra, hogy amikor az autópályák szabályai szerint minden keresztvezést hiddakkal, aluljárókkal ívelnek át, egyetlen *alig használt keskeny iparvágány* készletti fékezésre a gépkocsivezetőket. Mi szükség van erre? — talán senki sem tudja. Most hozták mintaszerűen rendbe a Határ út és Üllői út keresztvezését, eltüntették a régi futballpályát. Ezért szúr különösen szemet ugyanott az évek óta lebontásra váró egykori romos *csárdaépület*. Aligha volna nagy munka az eltávolítása.

A József Attila-lakótelep házai már elérték az Üllői utat, előtte a Valéria-telep halálos ítéletét már kihirdették, sőt a végrehajtást is megkezdték. Az újabban épült házak előtt a járda gyönyörű zöld, gondozását a lakók vállalták és végzik is. A régebbi városi házak előtt azonban váratlanul megszakad a gyeppor: *miért?* A Ceglédi úti keresztvezést elcsúfítja még a szemétdömrő, de hamarosan ide is *park épül*. Ennek is ideje már. A Népliget Üllői úti részét egy esztendő alatt hódították vissza a civilizációnak. Ebben a környezetben most már különösen látszik, mennyire *eljártak az évek az FTC-pálya felett*, még akkor is, ha a kerítést újrastestették. Alakul a Nagyvárad tér is. A Heim Pál Gyermekkórház építkezési területét bekerítették és okos elgondolás, hogy az itt levő árusítóbódékat a *kerítés mögé* tolták és csak a kirakatsorok látszik. Önként adódik azonban a kérdés: *miért zárja el* viszont vastag kőkerítés a külvilágtól a most felavatott impozáns Asztalos János Ifjúsági Parkot?

Mintszerűen gondozott területekre bukkantunk a Kőbányai úton is. A Ganz-MÁVAG előtti járda egy része valóságos *sétatér* és hasonló az *Északi Főműhely* épületsora, a *rendelőintézet* és a Ganz Kapcsolók és Készülékek Gyára. Ezért indokolt, hogy a tanács elrendelte: a Ganz-MÁVAG területének a Hungária körút felé eső részén is *mielőbb el kell tüntetni a lóugrás* szerint elpotyogtatott felvonulási épületeket és anyagokat. *Helyes elv, hogy az utcák* — és főként a nagy forgalmú útvonalak — *nem lehetnek anyagraktárak*.

Nem elég a fasor

A Miskolcraól bevezető 3-as fő közlekedési út mentén kevesebb az örömlök, *alig van jelle a szépítés szándékának*. Sas-halomtól kifelé olyan gyenge a közvilágítás, mintha faluba érne az ember és nem fővárosba. A rákosfalvai BHEV megállónál az üres tartályok szinte begurulnak az úttestre. Az új, modern benzinkút mellett felveri az út szélét a gaz, kötelezni kellene az illetékeseket a Lóversenyter rendbehozatalára is. *Az egyetlen ideális pont a Fehér út és a Kerepesi út keresztvezése és a lakótelep*. Lényegében itt kezdődik a város.

Alig jobb a helyzet Újpest kapujában. A Vízmuvek telepe gondozottságával túl sokat ígér ahhoz, hogy utána a Megyeri út sívárságába jussunk. Beljebb, az Összekötő-hídnál azonban már tataroznak, vidámbb képet nyújt a *Hajógyár* hosszú épületsora és szemben a *Kender-Juta* is. De az évszázados fasor sem tud fedtetni néhány kerítés nélküli raktárt, és például a *Láng Gépgyár*, *ilyen nagyüzemhez teljesen méltatlan utcai frontját*. Rendezett az Árpád-híd feljárója és jó, hogy a már épülő hídkörnyéki lakótelep házai szebb képet rajzolnak majd a pesti Duna-parttól a Margitsziget látogatói elé.

És mi a helyzet Budán?

A Bécs felől befutó 1-es út lényegében csak a Flórián térenél érkezik a fővárosba. *Rendezik a Margit-hídtól északra elterülő budai Duna-partot*. Dolgoznak a Zsigmond téren, felszámolták a Császár fürdő környékén a túlzott *»vadregnyességet«*. A Malomtó példája annak, hogy *jól, szervezetten, gyorsan is lehet építeni*.

Száz kilométer

A főváros délnyugati bejárata a Kamara-erdő felől a *természetből készen kapott kincs és ápol* is. Az Osztyapenko-szobortól befelé azonban szűk és sokfelé elhanyagolt az út. Várja a szélesítést, ami az új bécsi út elkészülte után aligha késhet soká. Addig is néhány magánház tulajdonosát kötelezni kellene a tatarozásra, s a MÁV is nagyobb rendben tarthatná a vasúti töltést. Aligha van már itt hely a Kelenföldi pályaudvar fatelepeinek is.

Száz kilométert tettünk meg néhány óra alatt. A végeredmény?

Budapest kapui szebbek, *gondozottabbak*, mint egy esztendeje. Egy-két kivételtől eltekintve *szegénykezni* már nem kell miattuk. Az év végéig mindenütt rendet ígérnek a kerületi tanácsok. Kéthárom esztendő alatt pedig közös jószándékkal és együttes erőfeszítésekkel a főváros kapui mindenütt méltók lehetnek a maguk módján a világvárosi ranghoz.

S ezzel érdemes törődni, *hisz Budapestről van szó*.

Kocsis Tamás